
Paniniya Shiksha

पाणिनीय शिक्षा

Document Information

Text title : pAninIya shikShA

File name : pANinIyashikShA.itx

Category : major_works, svara

Location : doc_z_misc_major_works

Transliterated by : Pramod Kulkarni

Proofread by : Pramod Kulkarni, M Poorna Sai Balaji

Latest update : March 22, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 22, 2025

sanskritdocuments.org

पाणिनीय शिक्षा

अथ शिक्षां प्रवक्ष्यामि पाणिनीयं मतं यथा ।
शास्त्रानुपूर्व तद्विधाद्यथोक्तं लोकवेद्योः ॥ १ ॥

प्रसिद्धमपि शब्दार्थमविज्ञातमबुद्धिभिः ।
पुनर्व्यक्तीकश्चिन्त्यामि वाच उच्यारणे विधिम् ॥ २ ॥

त्रिषष्टिश्चतुःषष्टिर्वा वर्णाः शम्भुमते मताः ।
प्राकृते संस्कृते चापि स्वयं प्रोक्ताः स्वयम्भुवा ॥ ३ ॥

स्वराविंशतिरेकश्च स्पर्शानां पञ्चविंशतिः ।
याद्यश्च स्मृता ङ्यष्टौ यत्वारश्च यमाः स्मृताः ॥ ४ ॥

अनुस्वारो विसर्गश्च क पौ चापि पराश्रितौ ।
दुस्यृष्टश्चेति विज्ञेयो लृकारः प्लुत एव च ॥ ५ ॥

आत्मा बुद्ध्युत्था समेत्यार्थान्मनोयुङ्क्ते विवक्षया ।
मनः कायाग्निमाडन्ति स प्रेरयति मारुतम् ॥ ६ ॥

मारुस्तूरसियरन्मन्द्रं जनयति स्वरम् ।
प्रातःसवनयोगं तं छन्दोगायत्रमाश्रितम् ॥ ७ ॥

कण्ठेमाध्यन्दिनयुगं मध्यमं त्रैष्टुभानुगम् ।
तारं तार्तीयसवनं शीर्षण्यं जगतानुगतम् ॥ ८ ॥

सोदीर्णो भूर्ध्वर्भिः ततोवक्त्रमापद्य मारुतः ।
वर्णाञ्जनयतेतेषां विभागः पञ्चधा स्मृतः ॥ ९ ॥

स्वरतः कालतः स्थानात् प्रयत्नानुप्रदानतः ।
एति वर्णविद्यः प्राडुर्निपुणं तन्निबोधत ॥ १० ॥

उदात्तश्चानुदात्तश्च स्वरितश्च स्वरास्त्रयः ।
द्वस्वो दीर्घः प्लुत एति कालतो नियमा अग्नि ॥ ११ ॥

उदात्ते निषादगान्धारावनुदात्त ऋषभघैवतौ ।
 स्वरितप्रभवो ज्येते षड्जमध्यमपञ्चमाः ॥ १२ ॥
 अष्टौस्थानानि वर्णानामुरः कण्ठः शिरस्तथा ।
 जिह्वामूलं च दन्ताश्च नासिकोष्ठौ च तालु च ॥ १३ ॥
 ओभापश्च विवृत्तिश्च शषसा रेकं अेव च ।
 जिह्वामूलमुपध्मा च गतिरष्टविधोष्माः ॥ १४ ॥
 यद्योभापप्रसन्धानमुकारादि परं पदम् ।
 स्वरान्तं तादृशं विधाद्येन्यद्व्यक्तभूष्माः ॥ १५ ॥
 उकारं पञ्चमैर्युक्तमन्तःस्थाभिश्च संयुतम् ।
 उरस्यं तं विजानीयात्कण्ठमाहुरसंयुतम् ॥ १६ ॥
 कण्ठ्यावलावियुयशास्तालव्या ओष्ठजावुपू ।
 स्युर्मूर्धन्या ऋटुरषा दन्त्या लतुलसाः स्मृताः ॥ १७ ॥
 जिह्वामूले तु कुः प्रोक्तो दन्त्योष्ठयो वः स्मृतो बुधैः ।
 अेञ्चै तु कण्ठतालव्या ओम्भौ कण्ठोष्ठौ स्मृतौ ॥ १८ ॥
 अर्धमात्रा तु कण्ठस्य ओकारौकारयोर्भवेत् ।
 ओकारौकारयोर्मात्रा तयोर्विवृतसंवृतम् ॥ १९ ॥
 संवृतं मात्रिकं ज्ञेयं विवृतं तु द्विमात्रिकम् ।
 घोषा वा संवृताः सर्वे अघोषा विवृताः स्मृताः ॥ २० ॥
 स्वरारणामूष्माणां चैव विवृतं करणं स्मृतम् ।
 तेभ्योऽपि विवृतावेडौ ताभ्यामैथौ तथैव च ॥ २१ ॥
 अनुस्वारयमानां च नासिका स्थानमुच्यते ।
 अयोगवाला विज्ञेया आश्रयस्थानभागिनः ॥ २२ ॥
 अलाबुवीणानिर्घोषो दन्त्यमूल्यस्वरानुगः ।
 अनुस्वारस्तु कर्तव्यो नित्यं द्रोः शषसेषु च ॥ २३ ॥
 अनुस्वारे विवृत्यां तु विरामे याक्षरद्वये ।
 द्विरोष्ठ्यौ तु विगृहीयाद्यत्रोकारवकारयोः ॥ २४ ॥
 व्याघ्री यथा हरेत्पुत्रान्दंष्ट्राभ्यां न च पीडयेत् ।
 भीता पतनभेदाभ्यां तद्भ्रष्टार्णान्रथोजयेत् ॥ २५ ॥

યથા સૌરાષ્ટ્રિકા નારી તઠ્ઠં ઇત્યભિભાષતે ।
 એવં રડ્ગાઃ પ્રયોક્તવ્યાઃ ખે અરૌં ઇવ ખેદયા ॥ ૨૬ ॥
 રડ્ગવર્ણા પ્રયુગ્જ્જરત્નો ગ્રસેત્પૂર્વમક્ષરમ્ ।
 દીર્ઘસ્વરં પ્રયુગ્જ્જયાત્પશ્ચાત્રાસિક્યમાચરેત્ ॥ ૨૭ ॥
 હૃદયે ચૈકમાત્રસ્ત્વર્હ્દમાત્રસ્તુ મૂર્હ્દનિ ।
 નાસિકાયાં તથાહ્ર્હ્દ ચ રડ્ગસ્યૈવં દ્વિમાત્રતા ॥ ૨૮ ॥
 હૃદયાદુલ્કરે તિષ્ઠન્કાંસ્યેન સમનુસ્વરન્ ।
 માર્દવં ચ દ્વિમાત્રં ચ જઘન્વાં ઇતિ નિદર્શનમ્ ॥ ૨૯ ॥
 મધ્યે તુ કમ્પયેત્કમ્પમુભૌ પાશ્વૌં સમૌ ભવેત્ ।
 સરડ્ગં કમ્પયેત્કમ્પં રથીવેતિ નિદર્શનમ્ ॥ ૩૦ ॥
 એવં વર્ણાઃ પ્રયોક્તવ્યા નાવ્યક્તા ન ચ પીડિતાઃ ।
 સમ્યગ્વર્ણાપ્રયોગેણ બ્રહ્મલોકે મહીયતે ॥ ૩૧ ॥
 ગીતી શીઘ્રી શિરઃકમ્પી તથા લિખિતપાઠકઃ ।
 અનર્થફોડલ્પકણ્ઠશ્ચ ષડેતે પાઠકાઘમાઃ ॥ ૩૨ ॥
 માધુર્યમક્ષરવ્યક્તિઃ પદચ્છેદસ્તુ સુસ્વરઃ ।
 ઘૈર્યં લયસમર્થં ચ ષડેતે પાઠકા ગુણાઃ ॥ ૩૩ ॥
 શક્તિતં ભીતિમુદ્ગ્રહમવ્યક્તમનુનાસિકમ્ ।
 કાકસ્વરં શિરસિગં તથા સ્થાનવિવર્જિતમ્ ॥ ૩૪ ॥
 ઉપાંશુદૃષ્ટં ત્વરિતં નિરસ્તં વિલમ્બિતં ગદ્ગદિતં પ્રગીતમ્ ।
 નિષ્પીડિતં ગ્રસ્તપદાક્ષરં ચ વદેન્ન દીનં ન તુ સાનુનાસ્થમ્ ॥ ૩૫ ॥
 પ્રાતઃ પઠેન્નિત્યમુરઃસ્થિતેન સ્વરેણ શાર્દૂલરુતોપમેન ।
 મધ્યન્તિને કણ્ઠગતેન ચૈવ ચક્રાહ્સડ્ગૂજિતસન્નિભેન ॥ ૩૬ ॥
 તારં તુ વિદ્યાત્સવનં તૃતીયં શિરોગતં તચ્ચ સદા પ્રયોજ્યમ્ ।
 મયૂરહંસાન્યભૃતસ્વરાણાં તુલ્યેન નાદેન શિરઃસ્થિતેન ॥ ૩૭ ॥
 અચોડસ્પૃષ્ટા યણસ્ત્વીષન્નેમસ્પૃષ્ટાઃ શલઃ સ્મૃતાઃ ।
 શોષાઃ સ્પૃષ્ટા હલઃ પ્રોક્તા નિબોધાનુપ્રદાનતઃ ॥ ૩૮ ॥
 અમોનુનાસિકા ન હ્રૌ નાદિનો હઝઃ સ્મૃતાઃ ।

षष्त्राद्या यज्ञो जशः श्वासिनस्तु षष्ठादयः ॥ ३९ ॥
 षष्पञ्चवासांश्चरो विद्याद्रोर्धामैतत्प्रयक्षते ।
 दाक्षीपुत्रपाणिनिना येनेदं व्यापितं भुवि ॥ ४० ॥
 छन्दः पादौ तु वेदस्य उस्तौ कल्पोऽथ पठ्यते ।
 ज्योतिषामयनं यक्षुर्निरुक्तं श्रोत्रमुख्यते ॥ ४१ ॥
 शिक्षा घ्राणं तु वेदस्य मुष्णं व्याकराणं स्मृतम् ।
 तस्मात्साङ्गमधीत्यैव ब्रह्मलोके महीयते ॥ ४२ ॥
 उदात्तमाप्याति वृषोऽङ्गुलीनां प्रदेशिनीमूलनिविष्टमूर्धा ।
 उपान्तमध्ये स्वरितं द्रुतं य कनिष्ठकायामनुदात्तमेव ॥ ४३ ॥
 उदात्तं प्रदेशिनीं विधात्प्रययं मध्यतोऽङ्गुलिम् ।
 निडतं तु कनिष्ठिकायां स्वरितोपकनिष्ठिकाम् ॥ ४४ ॥
 अन्तोदात्तमाद्युदात्तमुदात्तमनुदात्तं नीयस्वरितम् ।
 मध्योदात्तं स्वरितं द्युदात्तं त्र्युदात्तमिति नवपदशय्या ॥ ४५ ॥
 अग्निः सोमः प्र वो वीर्यं ऽविषां स्वर्भृदस्पतिरिन्द्राबृहस्पती ।
 अग्निरित्यन्तोदात्तं सोम इत्याद्युदात्तम् ।
 प्रेत्युदात्तं व इत्यनुदात्तं वीर्यं नीयस्वरितम् ॥ ४६ ॥
 ऽविषां मध्योदात्तं स्वरिति स्वरितम् ।
 बृहस्पतिरिति द्युदात्तमिन्द्राबृहस्पती इति त्र्युदात्तम् ॥ ४७ ॥
 अनुदात्तो ऽद्वि ज्ञेयो मूर्ध्नुदात्त उदाहृतः ।
 स्वरितः कर्णमूलीयः सर्वास्ये प्रययः स्मृतः ॥ ४८ ॥
 याषस्तु वदते मात्रां द्विमात्रं यैव वायसः ।
 शिपी रीति त्रिमात्रं तु नकुलस्त्वर्धमात्रकम् ॥ ४९ ॥
 कुतीर्थाद्गतं दग्धमपवर्णं य भक्षितम् ।
 न तस्य पाठे मोक्षोऽस्ति पापाडेरिव किंलिषात् ॥ ५० ॥
 सुतीर्थाद्गतं व्यक्तं स्वाम्नाय्यं सुव्यवस्थितम् ।
 सुस्वरेण सुवक्त्रेण प्रयुक्तं ब्रह्म राजते ॥ ५१ ॥
 मन्त्रो ऽीनः स्वरतो वर्णतो वा मिथ्याप्रयुक्तो न तमर्थमाह ।
 स वाग्वज्रो यजमानं ऽिनस्ति यथेन्द्रशत्रुः स्वरतोऽपराधात् ॥

अनक्षरं उतायुष्यं विस्वरं व्याधिपीडितम् ।

अक्षता शस्त्ररुपेण वज्रं पतति मस्तके ॥ ५३ ॥

उस्तडीनं तु योऽधीते स्वरवर्णविवर्जितम् ।

ऋयजुःसामभिर्दग्धो वियोनिमधिगच्छति ॥ ५४ ॥

उस्तेन वेदं योऽधीते स्वरवर्णार्थसंयुतम् ।

ऋयजुःसामभिः पूतो ब्रह्मलोके महीयते ॥ ५५ ॥

शङ्करः शाङ्करीं प्रादाद्दक्षीपुत्राय धीमते ।

वाऽभयेभ्यः समालृत्य देवीं वायमिति स्थितिः ॥ ५६ ॥

येनाक्षरसाम्रायमधिगम्य महेश्वरात् ।

कृत्स्नं व्याकरणां प्रोक्तं तस्मै पाणिनेये नमः ॥ ५७ ॥

येन धौता गिरः पुंसां विमलैः शब्दवारिभिः ।

तमश्चाज्ञानं मित्रं तस्मै पाणिनेये नमः ॥ ५८ ॥

अज्ञानान्धस्य लोकस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया ।

यक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै पाणिनेये नमः ॥ ५९ ॥

त्रिनयनमभिमुपनिःसृताभिमां य एष पठेत्प्रयतश्च सदा द्विजः ।

स भवति धनधान्यपशुपुत्रकीर्तिमान् अतुलं च सुभं समश्नुते द्विवीति द्विवीति ॥ ६० ॥

॥ एति वेदाङ्गनासिका अथवा पाणिनीयशिक्षा समाप्ता ॥

Encoded by Pramod Kulkarni

Proofread by Pramod Kulkarni, M Poorna Sai Balaji

Paniniya Shiksha

pdf was typeset on March 22, 2025

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

